

BIULETYN
SĄDU NAJWYŻSZEGO
nr 10/2022

z dnia 15 listopada 2022 r.

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
ORZECZENIA IZBY CYWILNEJ	12
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.....	18

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 147/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy wyłącznym dowodem przejścia praw wynikających z udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na spadkobiercę zmarłego wspólnika w rozumieniu przepisu art. 187 § 1 k.s.h. jest względem spółki stosownie do art. 1027 k.c. zarejestrowany akt notarialnego poświadczenia dziedziczenia lub prawomocne postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, którego dostarczenie spółce przez spadkobiercę warunkuje możliwość korzystania z praw i obowiązków korporacyjnych, związanych z udziałami?

2. Czy zawarte w przepisie art. 241 k.s.h. sformułowanie «zgromadzenie wspólników jest ważne bez względu na liczbę reprezentowanych na nim udziałów» odnosi się do odbycia samego zgromadzenia, czy też cechę ważności lub nieważności należy odnosić do uchwał podjętych przez zgromadzenie wspólników, a jeżeli przepis k.s.h. lub umowa spółki stanowi dodatkowy wymóg np. kworum, to czy z uwagi na brak wymaganego kworum uchwały podjęte przez takie zgromadzenie należy uznać za uchwały zgromadzenia wspólników, które podlegają zaskarżeniu w drodze powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały (art. 252 § 1 k.s.h.) lub w drodze powództwa o uchylenie uchwały (art. 249 § 1 k.s.h.), czy też są jedynie oświadczeniami woli osoby lub grupy osób, które nie stanowią zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nawet jeżeli są jej wspólnikami?

3. Czy na zgromadzeniu wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które odbyło się w trybie art. 240 k.s.h. pomimo, iż jeden z dwóch wspólników posiadający 50% udziałów zmarł, a jego spadkobierca z przyczyn faktycznych nie zdołał zawiadomić spółki o przejściu na niego praw wynikających z udziałów w spółce oraz przedstawić dowodu tego przejścia zgodnie z art. 187 § 1 k.s.h., reprezentowany jest cały kapitał zakładowy i czy w takiej sytuacji wymagane przez umowę spółki kworum 2/3 do podjęcia uchwały przez zgromadzenie wspólników należy liczyć bez uwzględnienia udziałów zmarłego wspólnika?

4. Czy do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 249 § 1 k.s.h. lub powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały na podstawie art. 252 § 1 k.s.h., zgodnie z art. 250 punkt 4) k.s.h. legitymowany jest wspólnik, na którego przeszły prawa zmarłego wspólnika pomimo, iż dowody tego przejścia uzyskał i dostarczył spółce zgodnie z art. 187 § 1 k.s.h., dopiero po terminie zgromadzenia wspólników, które odbyło się w trybie art. 240 k.s.h. i na którym podjęto kwestionowane uchwały?

5. Czy przesłanka otrzymania wiadomości o uchwale w rozumieniu art. 251 k.s.h. lub art. 252 § 3 k.s.h. przez osobę uprawnioną do wniesienia powództwa oznacza wymóg posiadania pozytywnej wiedzy o uchwale i wyłącza stosowanie domniemania znajomości ogłoszonych wpisów do rejestru przedsiębiorców zgodnie z dyspozycją przepisu art. 15 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U.2022.1683 t.j. z dnia 2022.08.10) skoro z dniem ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym powzięcie wiedzy o podjętej uchwale było obiektywnie możliwe?"

III CZP 148/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy rozpoznając wniosek o dokonanie zmian w dziale IV księgi wieczystej w zakresie oznaczenia wierzytelności oraz stosunku prawnego, zabezpieczonej hipoteką, jak również apelację od postanowienia utrzymującego w mocy taki wpis odpowiednio sąd wieczystoksięgowy, a następnie sąd odwoławczy może badać również dokumenty załączone do kolejnych pism procesowych złożonych w sprawie, w tym skargi na wpis dokonany przez referendarza sądowego i apelacji, a także wziąć pod uwagę fakty znane z urzędu, wynikające z prawomocnych orzeczeń sądowych (w tym wydanych już po złożeniu wniosku o wpis)?

2. W razie udzielenia odpowiedzi pozytywnej na pytanie zawarte w pkt. 1, czy przy rozpoznaniu wniosku o dokonanie zmian w dziale IV księgi wieczystej w zakresie oznaczenia wierzytelności oraz stosunku prawnego, zabezpieczonej hipoteką, jak również apelacji od postanowienia utrzymującego w mocy taki wpis odpowiednio przez sąd wieczystoksięgowy, a następnie sąd odwoławczy decydujące znaczenie ma zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. stan rzeczy istniejący w chwili orzekania (gdy po złożeniu wniosku o wpis powstała przeszkoda do jego dokonania, w tym dalsza taka przeszkoda, względnie doszło do ustania wcześniej przeszkody do uwzględnienia wniosku istniejącej w dacie złożenia wniosku), czy też wobec szczególnego charakteru postępowania o wpis w księdze wieczystej decydujące znaczenie stosownie do treści art. 29 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece w związku z art. 626⁸ § 2 k.p.c. ma tutaj stan rzeczy z chwili złożenia wniosku w sprawie, z uwzględnieniem

w obu przypadkach wyjątku wynikającego z treści art. 246 w zw. z art. 295 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne?”

III CZP 149/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w aktualnym stanie prawnym, po zmianach Kodeksu postępowania cywilnego wprowadzonych ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1469), apelacja od postanowienia w przedmiocie wpisu do rejestru zastawów, o którym mowa w art. 41 ust. 4 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703 ze zm.), niepoprzedzona wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia tego postanowienia i doręczenie postanowienia z uzasadnieniem, podlega odrzuceniu jako z innych przyczyn niedopuszczalna (art. 373 § 1 KPC w zw. z art. 397 § 3 KPC w zw. z art. 13 § 2 KPC) oraz czy na skutek wniesienia apelacji wprost sąd uzasadnia z urzędu zaskarżone postanowienie?”

III CZP 150/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie I Wydziału Cywilnego przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„I. Czy w razie niewypłacenia w pełnej wysokości dotacji, o której mowa w art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty [w stanie prawnym obowiązującym

do 31 grudnia 2016 roku], podmiotowi uprawnionemu do jej otrzymania przysługuje roszczenie o zapłatę brakującej części dotacji jako spełnienie świadczenia, czy też roszczenie odszkodowawcze?

II. w razie przyjęcia, że podmiotowi uprawnionemu do otrzymania dotacji przysługuje roszczenie odszkodowawcze, w jaki sposób należy ustalić wysokość należnego mu odszkodowania, w szczególności, czy powyższe odszkodowanie powinno odpowiadać równowartości niewypłaconej części dotacji niezależnie od sposobu jej wydatkowania czy też powinno stanowić jedynie równowartość wydatków poniesionych przez uprawniony podmiot na realizację zadań oświatowych niepokrytych z otrzymanej dotacji?”

III CZP 151/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy po zmianach Kodeksu postępowania cywilnego dokonanych ustawą z 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469 ze zm.) dopuszczalne jest wydanie w postępowaniu z art. 793 k.p.c. dalszego tytułu wykonawczego następcy prawnemu wierzyciela wskazanego w tytule wykonawczym, a w razie odpowiedzi twierdzącej – czy przejście uprawnienia na rzecz nowego wierzyciela może zostać w takiej sytuacji wykazane wyłącznie dokumentami, o których mowa w art. 788 § 1 k.p.c., tj. dokumentem urzędowym lub dokumentem prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 99/22 – z dnia 4 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy roszczenie, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ma charakter zbywalny w drodze cesji?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 110/22 – z dnia 4 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Ogłoszenie upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej z likwidacją jej majątku nie jest ustaniem członkostwa w Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej w rozumieniu art. 58 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (jedn. tekst: Dz. U. z 2021 r., poz. 1844), w związku z czym syndyk masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowej nie jest uprawniony do żądania zwrotu na rzecz upadłego wkładów wniesionych przez tą kasę na obligatoryjny fundusz stabilizacyjny.

III CZP 101/22 – z dnia 5 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie XVIII Wydziału Gospodarczego

Przewidziane w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (jedn. tekst: Dz. U. z 2022 r., poz. 893) wyłączenie stosowania tej ustawy do długów objętych postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2022 r., poz. 1520), nie pozbawia wierzyciela uprawnienia do odsetek ustawowych za opóźnienie na zasadach ogólnych.

III CZP 109/22 – z dnia 6 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego Sądu Dyscyplinarnego w Gdańsku

Ustanowienie prawomocnym wyrokiem sądu rozdzielności majątkowej małżeńskiej między małżonkami pozostającymi w ustroju ustawowej wspólności majątkowej nie powoduje, że współmałżonek akcjonariusza, który samodzielnie objął lub nabył akcje imienne wchodzące w skład tej wspólności, może wykonywać związane z nimi prawa korporacyjne.

III CZP 112/22 – z dnia 6 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku

Postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym jest orzeczeniem nieistniejącym w sytuacji, gdy podpis został złożony wyłącznie pod całym dokumentem obejmującym sentencję i zasadnicze powody rozstrzygnięcia (art. 357 § 5 k.p.c.).

III CZP 119/22 – z dnia 6 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Odszkodowanie przysługujące od zakładu ubezpieczeń na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów obejmuje wyłącznie niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy.

III CZP 95/22 – z dnia 13 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

1. Rozpoznanie sprawy przez sąd, w którym pełni służbę sędzia, podlegający wyłączeniu na podstawie art. 48 § 1 pkt 1-4 k.p.c., który nie zasiada w składzie tego sądu, nie skutkuje nieważnością postępowania na podstawie art. 379 pkt. 4 k.p.c.

2. Odmawia podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 96/22 – z dnia 20 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Poniesienie przez powoda kosztów związanych z doręczeniem za pośrednictwem komornika po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie uzasadnia zasądzenie tych kosztów od pozwanego na podstawie art. 1081 k.p.c.

III CZP 97/22 – z dnia 20 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Zarządzenie przez przewodniczącego wydziału wyłonienia nowego składu orzekającego w drodze losowania z pominięciem sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy z mocy ustawy na podstawie przepisu art. 386 § 5 k.p.c. nie skutkuje samo w sobie

sprzecznością składu orzekającego z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c.

III CZP 104/22 – z dnia 20 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Częstochowie

Jeżeli bezskuteczność czynności prawnej dokonanej przez dłużnika powstała z mocy prawa (art. 128 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2016 r.) i wywiera skutek przed ogłoszeniem jego upadłości, to żądanie syndyka masy upadłości dłużnika zwrotu świadczenia wydanego drugiej stronie w wykonaniu umowy bezskutecznej względem masy upadłości, jeżeli ogłoszono upadłość obu kontrahentów, powinno nastąpić w trybie wyłączenia z masy upadłości, o ile przedmiot świadczenia jest wyodrębniony w masie upadłości, co w przypadku środków pieniężnych oznacza wymaganie wyodrębnienia w masie upadłości na osobnym rachunku bankowym.

W przeciwnym razie właściwą drogą dochodzenia tej wierzytelności jest tryb zgłoszenia wierzytelności.

III CZP 111/22 – z dnia 20 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Odpowiedzialność byłych małżonków będących współwłaścicielami lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomości, który uprzednio wchodził w skład ich majątku wspólnego, za zobowiązania wobec wspólnoty mieszkaniowej powstałe po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej z tytułu wydatków i ciężarów związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej w części nieznajdującej pokrycia w innych przychodach,

jest odrębną odpowiedzialnością każdego z nich w zakresie odpowiadającym ich udziałom w nieruchomości wspólnej, ustalonym zgodnie z art. 3 ust. 3a ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tj. Dz. U. z 2001 r., poz. 1048).

III CZP 93/22 – z dnia 26 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu

W związku z uchyleniem przez Sąd Okręgowy w Opolu postanowienia z dnia 11 stycznia 2022 r. umarza postępowanie przed Sądem Najwyższym.

III CZP 100/22 – z dnia 28 października 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu XV Wydziału Cywilnego Odwoławczego

Właścicielowi nieruchomości położonej w strefie ograniczonego użytkowania, o której mowa w art. 135 Prawa ochrony środowiska, nie przysługuje odszkodowanie w wysokości odpowiadającej kosztom zapewnienia w budynku znajdującym się na tej nieruchomości odpowiedniego klimatu akustycznego, jeżeli koszty te nie zostały poniesione.

ORZECZENIA IZBY CYWILNEJ

V CSKP 69/21 – postanowienie z dnia 14 października 2021 r.

Posiadanie samoistne stanowi – poza nielicznymi wyjątkami spowodowanymi możliwością władania w zakresie odpowiadającym treści innego prawa niż własność bez jednoczesnego władania właścicielskiego – tylko takie, które przysługuje osobie, która „włada jak właściciel” (art. 336 k.c.). W żadnym razie nie jest takim posiadanie w zakresie odpowiadającym treści służebności, w tym służebności gruntowej, które to władanie stanowi posiadanie zależne.

V CSKP 85/21 – wyrok z dnia 18 listopada 2021 r.

Poszkodowany nie może wskutek zdarzenia szkodzącego i uzyskując kompensatę stać się wzbogacony kosztem osoby odpowiedzialnej za szkodę. Byłoby to sprzeczne z funkcją odpowiedzialności odszkodowawczej.

II CSKP 232/22 – wyrok z dnia 23 lutego 2022 r.

Możność kierowania samochodem (prawo do kierowania samochodem) nie stanowi cechy integralnie związanej z człowiekiem w sensie fizycznym i psychicznym. Uprawnienia do kierowania samochodem człowiek nabywa uruchamiając własną wolę, która stanowi jedynie impuls do ich uzyskania. W tym wypadku bowiem przewidziany jest administracyjny tryb potwierdzenia kwalifikacji, czego finałem jest wydanie dokumentu o nazwie: „prawo jazdy”. Zatem przyznanie danemu człowiekowi

atrybutu w postaci uprawnień do kierowania pojazdem, nawet nie jest związane z jego wolą, ale z autonomiczną decyzją organu państwowego. W rezultacie, uzyskanie prawa jazdy nie stanowi wartości immanentnie związanej z istotą człowieczeństwa oraz naturą człowieka, niezależnie od jego woli, ale nadaje człowiekowi dodatkową kwalifikację, połączoną z określonymi prawami i obowiązkami.

II CSKP 220/22 – wyrok z dnia 6 kwietnia 2022 r.

Bezskuteczność, o której mowa w art. 127 ust. 3 u.p.u., obejmuje zapłatę dokonaną nie tylko w okresie od dnia poprzedzającego okres sześciu miesięcy od złożenia wniosku o złożenie upadłości do jego złożenia, lecz także okres po złożeniu tego wniosku do dnia wydania rozstrzygnięcia o ogłoszeniu upadłości. Czynności dokonane bowiem w tym ostatnim okresie nie mogą pozostawać poza ramami regulacji ochronnej przewidzianej w tym przepisie.

III CZ 136/22 – postanowienie z dnia 26 kwietnia 2022 r.

Wszelkie działania i zaniechania kuratora, o którym mowa w art. 143 i 144 k.p.c., są równoznaczne z działaniami i zaniechaniami strony, którą reprezentuje. W konsekwencji, jeżeli kurator nie wniesie środka zaskarżenia od nieprawomocnego orzeczenia, staje się ono prawomocne z upływem terminu wynikającego z ustawy procesowej, bez względu na to, czy istniała podstawa ustanowienia kuratora.

II CSKP 453/22 – wyrok z dnia 6 maja 2022 r.

1. Zapłata jako czynność prawna rozporządzająca może podlegać ocenie pod kątem przesłanki odpłatności przewidzianych w art. 127 ust. 1 Prawa upadłościowego.

2. Zakaz pobierania prowizji, opłat i wynagrodzenia przewidziany w art. 170 ust. 1 Prawa bankowego odnosi się do podmiotu, który narusza zakaz dokonywania czynności bankowych bez zezwolenia, a nie do jego kontrahenta.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 16/22

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w art. 4 ust. 1 *in fine* ustawy z dnia 30 sierpnia 2013 r. o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1165) sformułowanie «stosuje się przepisy dotychczasowe» odnosi się zarówno do przepisów o charakterze procesowym, jak i materialnym – w tym do art. 13 – zawartych w zmienionej ustawie z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 178, z późn. zm.). czy też wyłącznie do przepisów o charakterze procesowym zawartych w tejże ustawie?”

I KZP 17/22

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy oddalenie kasacji przez skład Sądu Najwyższego, w którym bierze udział sędzia powołany do Sądu Najwyższego w wyniku procedury przeprowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa, której skład ukształtowano w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3) jest prawomocnym orzeczeniem kończącym

postępowanie sądowe w rozumieniu art. 542 § 3 k.p.k.?"

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ
I SPRAW PUBLICZNYCH**

INZP 3/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie VII Wydziału Gospodarczego i Własności Intelktualnej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postępowanie wywołane skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki podlega umorzeniu na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c. i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli w toku rozpoznawania tej skargi doszło do prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie, której skarga dotyczy?”

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III PZP 5/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 97 § 2 kodeksu pracy w zw. z § 2 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie świadectwa pracy (tekst jedn. w Dz. U. z 2020 r. poz. 1862) w ust. 6 pkt 11 świadectwa pracy należy podać informację o okresie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, świadczonej po dniu 31 grudnia 2008 r., o której mowa w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tekst jedn. w Dz. U. z 2022 r. poz. 1340), czy też – zgodnie z dyrektywami Sposobu wypełniania świadectwa pracy, umieszczonymi w załączniku do rozporządzenia – pracodawca może wsazać w świadectwie pracy jedynie okres zatrudnienia pracownika przypadający do dnia 31 grudnia 2008 r., przy wykonywaniu prac, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. poz. 43, ze zm.)?”

III UZP 8/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie § 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (tekst jedn. w Dz. U. z 2021 r. poz. 857) albo art. 154 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego Powiatowy lub Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności – w razie stwierdzenia, że stan zdrowia wnioskodawcy uległ poprawie albo nie uległ zmianie, natomiast zmieniła się ocena Zespołu co do stopnia niepełnosprawności, okresu jego trwania, symboli przyczyn niepełnosprawności bądź też wskazań dotyczących ulg lub uprawnień – może dokonać zmiany wydanego wcześniej i nadal obowiązującego ostatecznego orzeczenia na niekorzyść osoby zainteresowanej, czy też powinien w tym zakresie odmówić wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności?”